

وطنه مور يې زمونږ!

شوکت امله وال

د ترانو غورچاڼې

پښتو PDF کتابونو لپاره مور ډرسره وڅارئ!

زموږ ټيلگرام چينل لينک

<https://t.me/AryanPashtoLibrary>

واټساپ نمبر:

00971501455350

زموږ فيسبوک پاڼه

آريان پښتو کتابتون

وطنه مور يې زموڼر!

(د ترانو غورچاڼ)

ټولونه: شوکت امله وال

پښتو PDF کتابونو لپاره مور، درسره وڅارئ!

زموږ ټیلگرام چینل لینک

<https://t.me/AryanPashtoLibrary>

واتسپ نمبر:

00971501455350

زموږ فیسبوک پاڼه

آريان پښتو کتابتون

د کتاب خانگړنې

د کتاب نوم	:	وطنه مور يې زموڼر! (د ترانو غورچاڼ)
ټولونه	:	شوکت امله وال
ډيزاين چارې	:	صادق الله صادق
چاپ کال	:	۱۳۹۵ ل
چاپشمېر	:	۲۲۰۰ ټوکه
د خپرونو لړ	:	(۳۳۳)

خپرنډوی

گودر کتاب خپرنځی - ننګرهار

گودر کتاب او فرطاسبه بلورنځی، لاندینی بوږ، اسحاق زي مارکېټ، بزازی څلورلاری، جلال اباد

اړیکې ۰۷۸۲۵۰۰۹۱۶-۰۷۹۸۴۸۷۸۷۹-۰۷۹۷۵۰۰۵۰۶

meenasadigs@gmail.com

د چاپ ټول حقوق له گودر کتاب خپرنځی سره خوندي دي

دا هڅه!

آه! څومره د خوشالي ځای دی، چې ځوانان مو څومره له خپل وطن سره مينه پالي، آن د خپلو ادبي هلو ځلو په برخه کې يې هم د وطن مينه په زړه وي او د خپلو کړو هڅو په سر، سر کې ورته ځای ورکوي. خبره مې د (وطنه مور يې زموږ!) د هغه ترانو غورچاڼ کتاب کوله، چې د تنکي هڅانده ژورناليست او شاعر شوکت امله وال په هڅو او زيار چمتو شوی دی.

(وطنه مور يې زموږ!) د ترانو غورچاڼ که څه هم د بناغلي امله وال د ذهن محصول نه دی؛ مگر د د مينې او هڅې برکت يې دی، چې د هېواد معاصرو الغاني شاعرانو په زړه پورې ترانې او شعرونه يې په يوه ټولگه کې راغونډ کړي. که څه هم د بناغلي امله وال مورنی ژبه په يې ده؛ خو پښتو سره د يې کچې مينې له مخې ورته د دې هڅې مبارکي وایم او راتلونکی يې روښانه غواړم. په پای کې د گودر کتاب خپرنځي ټولنې له مسوولينو هم مننه کوم، چې تل يې ځوانان ليکوالی ته هڅولي او په دې برخه کې يې په معنوي پاتگه نازولي دي.

په درنښت
جمشيد ملکزى
کلید راډيو

ډالی

د سترگو نظر مراندیره پلارجان
او د زړه ستنې خوږې مورجانې ته
چې زه يې تل د دعاوو تر سيوري لاندې ژوند کوم.
او هغه چاته، چې زه يې مينه او احسان په ټول ژوند
کې نه هېرولى او نه پوره کولى شم؛ هو
زما مشر ورور استاد سلطان عزيز عزيز ته:
امله وال

دا کتاب (وطنه مور يې زموږ) د آريان
پښتو کتابتون لخوا ټولو مسلمانانو وروڼو او
خويندو ته دي ډالی وي ...!

او ما آريان په خپلو نیکو دعاگانو کې ياد
ساتئ ...!

وطنه مور يې زموږ!

هر انسان خپلو ارمانونو ته د رسېدلو لپاره ډېرې هڅې کوي، څوک ورته رسېږي او څوک بيا همداسې ارمني لار شي.
زما زړگي هم د ارمانونو کور دی، يو ارمان مې دا و، چې بايد داسې يو کتاب خپلو دوستانو او د پښتو ژبې مينه والو ته وړاندې کړم، چې هغوی يې پر لوستو پښمانه او زړه تنگي نه شي....

"وطنه مور يې زموږ!"

نور نه پوهېږم؛ خو داسې څوک به نه وي، چې هغه دې له خپل وطن، هېواد او ملت سره مينه ونه لري، آن په ځينو ديني کتابونو کې داسې هم راغلي، چې: (حب الوطن من الايمان) يانې له وطن سره مينه لرل د ايمان يوه برخه ده.

د اسلامي خلافت دويم ستر خليفه او د رسول الله صلى الله عليه وسلم خسر عمر فاروق بن الخطاب رضی الله عنه وايي: "د وطن مينه بناړونه ابادوي."
زما هم له گران او خوږ وطن افغانستان سره د حده زياته مينه ده او همدې مينې دېته وهڅولم، چې د وطن تنگيو زلميانو او ځوانانو لپاره د (وطنه مور يې زموږ!) په نوم د ترانو غورچاڼ يو براب کړم او تر تاسې يې درورسوم، ترڅو تاسې هم پرې خپله وطني او شعري تنده خړوبه کړئ.
خبرې نه اوږدوم، د وطن مينه په دې کتابگوټي کې نه راغبارل کېږي، خو تاسې يې (شنه پاڼه د دروېش پاڼه) ډالۍ په توگه ومنئ.

له مشر ملگري او تکړه ژورناليست جمشېد ملکزي څخه نړۍ مننه کوم، چې زما دا کتاب يې له سره وکوت او يو څو کرښې يې پرې توري کړې.

دا راز له خپلو ټولو هغو ملگرو او په خاصه توگه د سليمان تاج او نصرت الله نصرت مينې او همکارۍ هم مننه کوم، چې له ما سره يې د ترانو په راټولولو کې مرسته وکړه.

د گودر کتاب خپرنځي د ډېرو چارو سمبالوونکي زاهدالله جانان ته دې الله تعالی نور همت هم ورکړي، چې د پښتو او پښتنو لپاره د کتاب خپرولو فرهنگ دودوي.

په پای کې د زړه ته رانږدې ملگري، همزولي او د گودر کتاب خپرنځي مشر صادق الله صادق د مينې او احسان پورورې يم، چې زه يې د دې کتاب د ترتيب کولو لپاره بيا بيا وهڅولم او د دې جوگه يې کړم، چې د يو کتاب څښتن شم.

نور نو تاسې او د وطنه مور يې زموږ!

په مينه او مننه

ستاسې کشر

شوکت امله وال

کلید راډیو - جلالکوټ

راځئ ملگرو زموږ په دې شاته پاته ټولنه کې ،
کتاب لوستل عام کړو تر څو مو آينده نسل
آزاد ، ارام او سوکاله ژوند ولري .!

په درنښت ا آريان پښتو کتابتون

وطنه مور بي زمونږ

پير محمد کاروان

سترگي او زړه مو ته يې
د ژوند اوبه مو ته يې
شکر نعمت يې زمونږ
چې شته يو شته مو ته يې

د مينې کور يې زمونږ
وطنه مور يې زمونږ

وطنه ستا د بدن
مونږه يو غړي غړي
ستا په ژوندون کې مو شتون
بې له تا مړي، مړي
ته مو خادر د لمانځه

د ډوډۍ شکور يې زمونږ
کور يې زمونږ
وطنه مور يې زمونږ

د گلابونو مور يې
يه! د غاټولو مور يې
خزان خو چرې مه شي
زمونږ د ټولو مور يې
ستا د دردونو کاروان

ټکور ټکور يې زمونږ
کور يې زمونږ
وطنه مور يې زمونږ

سترگي او زړه مو ته يې
د ژوند اوبه مو ته يې
شکر نعمت يې زمونږ
چې شته يو شته مو ته يې

د مينې کور يې زمونږ
وطنه مور يې زمونږ

د وطن ترانه

استاد خیالي گل باوري

فخر کوم ستا په میرانه قهرمان وطنه
افغانستان وطنه

زمونږه پت یې گرانه + د ژوند عزت گرانه
شان او شوکت یې گرانه + بڼه محبت گرانه
زه دې هر ځای کې صفت کړمه عالی شان وطنه
افغانستان وطنه

بنکلي درې لري ته + یخې چينې لري ته
بڼې منظرې لري ته + هم فواري لري ته
نوم دې خپور شوی، هرې خواته په جهان وطنه
افغانستان وطنه

د هسکو غرو دی قربان + د شنه زمرو دی قربان
دنگو بړجو دی قربان + هم د دښتو دی قربان
دښمنان مات کړه، تا د څېر مې پهلوان وطنه

بڼه زده کوونکی

محمد عثمان نژند

د مکتب بڼه شاگردان یو د هېواد بنکلي گلان یو
په شوق وایو خپل درسونه مور د پوهې مینان یو

مدام پام په کتابو کړو د کتاب طرفداران یو
د لویانو کړو نمانځه د عالی خوی خاوندان یو

رښتیا وایو، رښتیا اورو په رښتیا پسې روان یو
مهال وېش سره سم درومو همپشه وخت شناسان یو

ازموینې نه څنگ نه کړو بڼه ډاډه په امتحان یو
هیڅ وخت چاسره جنګ نکړو یو د بل انډیوالان یو

د نژند یو مور ملگري

مینه ناک د خپل عرفان یو

افغانستان وطنه

دا ستا خدمت به کړو تل + په صداقت به کړو تل
عظمو همت به کړو تل + ښه شجاعت به کړو تل
ته د نیکونو میراثه یې قدردان وطنه
افغانستان وطنه

مونږ دې اباد غواړو + همېش دې ښاد غواړو
خپل اتحاد غواړو + غلیم برباد غواړو
له تا به وشړو هر ځای کې بدخواهان وطنه
افغانستان وطنه

د ننګیالو کور یې + د توریالو کور یې
د شاه زلمو کور یې + د مېړنو کور یې
باوري وايي تا به ساتو له خزان وطنه
افغانستان وطنه

وطن وايي

نصرالله حافظ

زما د ابادی لپاره پورته شی اوچت شی
ملا وتړئ زلمو

لاسونه سره ورکړئ، ټول په مینه یو قوت شی
ملا وتړئ زلمو

زما په هره گټه کې د سرو زرو قیمت شته
په قدر یې که پوه شی
زما د اوبو څاڅکي کې د عصر لوی طاقت شته
په قدر یې که پوه شی

زما په دوره خاوره کې اکسیر غوندي حمکت شته
په قدر يې که پوه شي
د پوهې رڼا واخلي، چې ښه پوه په حقيقت شي
ملا وتړئ زلمو

زما د غرونو گېډې د لالونو خزانې دي
که دي ستاسو لپاره
د جگو غرونو څوکې مې د عزم نښانې دي
که دي ستاسو لپاره
هر ناو، هره دره مې د ننگونو افسانې دي
که دي ستاسو لپاره
نور مه کېنئ راپاڅي يو مټ او يو غيرت شي
ملا وتړئ زلمو

زما په هر يو بوتې کې دارو شته د رنځونو
صحت به ستاسې ښه کړي
زما اغزي ښه وگڼئ، د نورو له گلونو
صحت به ستاسې ښه کړي
زما خوږې مېوې مو که روزي شي د بڼونو
صحت به ستاسې ښه کړي
نصیب پسې به څو گرځي، په خپله خپل قسمت شي
ملا وتړئ زلمو

زما روښانه لمر، خوږې اوبه، ښکلې هوا ده
که پوه شوې، ښکلې ژوند دی
فضا د ازادۍ ده، څه عجبه شان دنیا ده
که پوه شوې، ښکلې ژوند دی
سودا راسره نشته او که وي دغه سودا ده
که پوه شوې، ښکلې ژوند دی
روان په سمه لاره د ورورئ او د وحدت شي
ملا وتړئ زلمو

زما د ابادۍ لپاره پورته شي اوچت شي
ملا وتړئ زلمو

لاسونه سره ورکړئ، ټول په مينه يو قوت شي
ملا وتړئ زلمو

ترانه

زاهد افغان

په علم او هنر باندې روښان به دې ساتو
 وطنه تل اوچت نام او نشان به دې ساتو
 ساتو دې له خزانه
 سيلی او له طوفانه
 په سرو گلو سمسوره گلستان به دې ساتو
 وطنه تل اوچت نام او نشان به دې ساتو
 کړو ورک به ظالمان
 له تانه دښمنان
 د شر او له فساد په امان به دې ساتو
 وطنه تل اوچت نام او نشان به دې ساتو
 په تا کې شته لعلونه
 د سرو زرو کانونه
 شمشاد نه تر پاميره بدخشان به دې ساتو
 وطنه تل اوچت نام او نشان به دې ساتو

زمونږ د زړه ټکور يې
 د دواړو سترگو تور يې
 په زړونو کې مدام لکه جانان به دې ساتو
 وطنه تل اوچت نام او نشان به دې ساتو
 غښتلي دې پوځونه
 پر تا وياړي قومونه
 ملي بيرغ خالنده په جهان به دې ساتو
 وطنه تل اوچت نام او نشان به دې ساتو
 لري ښکلي پوهان
 پياوړي شاعران
 زاهد وايې په مينه هر افغان به دې ساتو
 وطنه تل اوچت نام او نشان به دې ساتو

ترانه

زاهد افغان

د شملي نه دې قربان شم، د جامې نه دې قربان شم
ای زما افغانستانه! د نامې نه دې قربان شم

ستا په خاورې کې عزت دی
ستا په خاورې کې راحت دی

ای زما جنت نشانه د وږمې نه دې قربان شم
(تکرار)

تانه جوړ زما بدن دی

تانه جوړ زما کفن دی

دا په سر چې مې رپېږي دې جنډې نه دې قربان شم
(تکرار)

سرحدونه دې خارمه

دشتې غرونه دې ساتمه

د اسيا د زرگي سره د نقشي نه دې قربان شم
(تکرار)

وطن وستايه جانانه

ای ملنگ زاهد افغانه

د وطن په حال غمگينه ترانې نه دې قربان شم
ای زما افغانستانه د نامې نه دې قربان شم

د شملي نه دې قربان شم، د جامې نه دې قربان شم
ای زما افغانستانه! د نامې نه دې قربان شم

ملي ترانه

حميد حميدي

ميراث مو د نيكو يې، د پېړيو قهرمانه

زما افغانستانه

روزلي دي په غېږ كې خپل بچي دي په مېړانه

زما افغانستانه

ستا دنگو دنگو غرو كې - په دشتو او مېرو كې

بنكلا د طبيعت او لوى عزمت شته له پخوا نه

زما افغانستانه

محمود دى كه شېرشاه دى - امان كه احمد شاه دى

تاريخ دي رنگين كړى ماللى او ميرويس خانه

زما افغانستانه

روس ته هم انگريز ته - مغل ته هم چنگيز ته

معلومه مې ده توره له ايران تر هندوستانه

زما افغانستانه

راځئ! چې اتحاد كړو - دا خپل وطن اباد كړو

حميد وايي وطنه خدای دي تل لره ودانه

زما افغانستانه

د پوهنې ترانه

پوهنوال محمد ابراهيم همكار

مونږه شاگردان د علم نور په ټول جهان غواړو

شمع د عرفان غواړو

مونږ بلې ډيوې يوو له ظلمت سره جگړه كوو

مونږه د دوستۍ وړي له بدۍ سره لانجه كوو

مونږ په ټول ژوندون كې طريقه د پاك قران غواړو

شمع د عرفان غواړو

اى استاده لمر يې مونږه ستوري بختور يوو

ستا په رنایې باندي ځلانده منور يوو

مونږه د لارې خنډ د هر ظالم او زورور يوو

ستا په لارښوونو لارې چارې د اسمان غواړو

شمع د عرفان غواړو

مونږ د اسلامي نظام د شمعي پتنگان يوو

مونږ د خدای لپاره پدې شمعي تېر له خان يوو

تندر يوو طوفان ولاړ غلیم ته په میدان يوو

مونږه يوو ملگري د همکار د خير سبحان غواړو

شمع د عرفان غواړو

د معلم مقام

استاد خيالي گل باوري

معلمه ستا بنکلی روزگار منمه
چې مونږ په وياړو همغه افتخار منمه

لکه د شمع ته سوزېږي، خو رڼا کوي تل
په دې رڼا دې مستقیمه سمه لار منمه

هم د ړندو د لاس محصايي گوره
منزل مقصود ته رسېدل دې بنکلی کار منمه

په شپو او ورځو د زړه وينې خورې ته
الله درکړې لوی مقام هم د ستا زيار منمه

معصوم بچو ته چې تعليم ورکوي
اجر يې ډېر دی، دغه لار کې ستا ايثار منمه

ته چې پالنه او روزنه د بچو کړې زمونږ
دې تربيت کې تا د سرو گلو ماليار منمه

تعمير بنياد دی، راته جوړ کړو بنکلی
زه په رښتيني جوړوونکي تا معمار منمه

د وچو شونډو نه دې زار شمه زه
ته لارښوونکي زه په مينه ستا ديدار منمه

چې نن فضا کې خلک غرځي دی دا ستا برکت
په کتابونو کې ليکل شوی ستا کردار منمه

که دې هر څومره صفت وکړمه بيا هم کمېږي
ته مربع يې هم تاله قام سره همکار منمه

ته مونږ ته درس د وروررلي راکوي
په غوږو اورمه په زړه دا ستا گفتار منمه

ته جرس د قافيلو يې انگازې کوي تل
باوري وايي معلمه ستا بنکلی شعار منمه

گرانه وطنه

گل باجا الفت

گرانه وطنه! څومره زيبا يې
جنت د ځمکې زړه د دنيا يې

بساغلی تاج ته د ایشیا يې
واړه د ستايلو ته په رښتيا يې

لعل او گوهر شته ستا بدخشان کې
تمدن خور شو ستا په جهان کې

ننگيالي تا دي هر وخت روزلي
بښه بښه ځوانان دي تا زېږولي

کارنامې ستا دي تاريخ ساتلي
ستا فرزندان دي څومره غښتلي

زهرمان پراته دي ستا په لمن کې
تل پسرلي وي ستا په چمن کې

د وطن ورونو شئ بيا راپورته
د بښمن پرې نه ږدئ خپل کلي او کور ته

ترانه

حضرت خيوه وال

څومره سادگي چې لرم همه دومره غرور لرم
سر به د وطن نه خار کړم دا عزم ضرور لرم

خدای دي ما محتاج نکړي د بل قانون او ژبې ته
خپل لرم قانون اسلام، خپل فرهنگ کلتور لرم

حال يې د فرعون شي چې څوک کبر په ما کوي
مست شم سمندر غوندي شور لرم سرور لرم

نه غواړم خاني او نوابي د بل د لاس لاندې
خوښ يم ازاد په ملنگۍ کې دا دستور لرم

نه مې پرېږدي خپل ژوند نه پخپل کور کې دا نور خلک
وايي خيوه وال حضرت چې کوم گناه قصور لرم؟

ترانه

گل پاچا الفت

وطن دی کور زمونږ - د سترگو تور زمونږ
اوبه یې دي شیدې لکه د خپلې مور زمونږ
وطن دی کور زمونږ

د وطن خاورې دي - زر ترې پیدا کېږي ثمر
دی نمک خور د دې وطن - پلار دی که مور زمونږ
وطن دی کور زمونږ

که یې اباد نه کړو - خپل ځان به بناد نه کړو
د دې کاله ده خرابې یو لوی پېغور زمونږ
وطن دی کور زمونږ

په کارروزگار د هر چا جوړېږي بنکلی دنیا
د وطن سترگې منتظرې دي په لور زمونږ
وطن دی کور زمونږ

راشې چې وکړو خدمت به ځان قبول کړو زحمت
کوي خدمت د خپل وطن ګاونډیان نور زمونږ
وطن دی کور زمونږ

د توري غږ مو تللی هر لور ته
څوک ټینګیدی شي زمونږ زور ته؟

مور دي مات کړي قوتونه
مور لاندې کړي ډېر هېوادونه

بشاغلی نسل د اریښ یو
یو مو مذهب دی د یو وطن یوو

فخر مویو دی لکه یو تن یوو
مین په هر گل د خپل چمن یوو

شاه او وطن نه ټول قربانېږو
ځای د غیرت دی کله درېږو؟

راکوي موږ ته وطن هر څه چې غواړي بدن
آب ودانه ده د وطن قوت او زور زموږ
وطن دی کور زموږ

په موږ حقونه لري - هر راز پورونه لري
بايد چې دا حق کړي ادا ورور وي که خور زموږ
وطن دی کور زموږ

وطن محبوب دی زموږ - وطن مطلوب دی زموږ
که يې ونه ساتو له نورو مخ دی تور زموږ
وطن دي کور زموږ

په دې هوا لويېږو - په دې مينا مستېږو
خدای دې مدام لري دا باغ و بڼ سمسور زموږ
وطن دي کور زموږ

ای د معارف بچو!

محمد گلاب توحيد يار

رب مو تل کامياب لره سپيڅلي مرام کې
ای د معارف بچو دې بلند مقام کې

دا هيله ارزو زموږ

تمه توقع زموږ

وران وطن ودان غواړو

دا ده پرې پېرزو زموږ

سيال چې د سيالانو شي، د صلحې په انجام کې
ای د معارف بچو دې بلند مقام کې

کلی کور مې پرېښودل

پلار او مور مې پرېښودل

راغلو د تعليم په نوم

هرڅه مو نور پرېښودل

نن مو که غفلت وکړو، گېر به شئ په دام کې
ای د معارف بچو دې بلند مقام کې

واورئ ای تنکو زلمو
 ښکلیو نوکو زلمو
 خپل وطن مو کار غواړي
 وا درنو، درنو زلمو
 بل څوک خدمت نه کوي، مور ته په دې قام کې
 ای د معارف بچو دې بلند مقام کې

یوو سترگې په لار درته
 کړو به انتظار درته
 گورئ بې پروا نه شی
 وایي توحید یار درته

دا مې نصیحت واورئ، د شعر په دې کلام کې
 ای د معارف بچو دې بلند مقام کې

رب مو تل کامیاب لره سپیڅلي مرام کې
 ای د معارف بچو دې بلند مقام کې

قدردان معلمه

محمد گلاب توحید یار

ای قدردان معلمه - په مونږه گران معلمه
 تا کړو په علم رڼا - دا ټول جهان معلمه

ته یې رڼا د وطن - ښایسته ښکلا د وطن
 علم دې خور کړلو تا - په هره خوا د وطن
 تا په هر ځای وکرل ښایسته گلان معلمه
 تا کړو په علم رڼا دا ټول جهان معلمه

ای نازنین استاده - د ښکلي دین استاده
 الله درکړي درته - عزم متین استاده
 د پیغمبر د قانون یې ترجمان معلمه
 تا کړو په علم رڼا، دا ټول جهان معلمه

ستا د اخلاص نتیجه - د لوړ احساس نتیجه
 چې سور لښکر شو ناکام - دا یې وه خاص نتیجه

تا مجاهد وروزل خپل شاگردان معلمه
تا کړو په علم رڼا دا ټول جهان معلمه

تا کړو ازاد رهبره - دا خپل هېواد رهبره
تا تربيه کړه غازيان - ای د جهاد رهبره
رب دې سرلوړی لره په ټول جهان معلمه
تا کړو په علم رڼا دا ټول جهان معلمه

څه لوی خدمت دې وکړ - ولس دې وېښ کړو
غرانسه، دا شجاعت دې وکړو
توحید یار وایي شمه له تا قربان معلمه
تا کړو په علم رڼا دا ټول جهان معلمه

د معارف ترانه

گل پاچا الفت

د جهل دوره تېره شوه دا عصر د عرفان دی
بې علمه ژوندون غران دی

په حق پسې روان یو
د علم پتنگان یو
د جهل دښمنان یو

لښکر د معارف یوو لوړ زموږ نام او نشان دی
بې علمه ژوندون غران دی

په زدکړه او ښوونه
د حق کوو پالنه
د خپل وطن روزنه

زمونږ گرانه وطنه دا مو عهد دا مو پیمان دی
بې علمه ژوندون غران دی

د علم په زانگو کې
د عقل په کوڅو کې
په غېږه د پښتو کې

لوی شوي یوو موږ واړه خپل وطن راباندې غران دی
بې علمه ژوندون غران دی

ترانه

گل پاچا الفت

د یو وطن اولاد یوو
 تېر له سره په هېواد یوو
 د افغان په نامه پایو
 بختور یوو، چې ازاد یوو
 دا وطن دی په مور گران
 دا وطن دی د افغان
 په یوه نامه یادېږو
 په یوه بیرغ ټولېږو
 یو له بله نه بېلېږو
 په یوه وطن خاږېږو
 ټول منو د خدای فرمان
 دا مو عهد دا مو پیمان
 ازادي زمونږ لیا ده
 ازادي په مور شیدا ده
 راسره لویه سودا ده
 په لوی خدای زموږ ویا ده
 ساتو خپل شرف او شان
 د وطن نام او نښان

ترانه

حضرت خېوه وال

دا زمونږ مرام دی، چې کوشش به روز و شب کوو
 د علم به طلب کوو، د علم به طلب کوو
 زړه کې محبت لرو
 شوق د علمیت لرو
 ورکه ناپوهي دې شي
 دا ارزو هروخت لرو
 مونږ خپلو مشرانو نه غوښتنه د مکتب کوو
 (تکرار)

مونږ کتاب قلم غواړو

پوهه چم په چم غواړو

ورک دې شي ټوپک او جنگ

زونډ ازاد رقم غواړو

مونږ خپلو منځو کې به د یو او بل ادب کوو

(تکرار)

مونږ نجونې هلکان

ټول مکتب ته شو روان

وايي خپوه وال حضرت

دا زمونږه دی ارمان

لږ علم چې وکړو ډېر کارونه د مطلب کوو

(تکرار)

شعر

حضرت خپوه وال

د نن ورځې ماشومان یوو

د سبا ورځې ځوانان یوو

دا وطن زمونږه مور ده

مونږ د دې وطن بچیان یوو

خپل ځانونه به قربان کړو

دا وطن به مور گلزار کړو

د اینده نسل دپاره

به بنایسته پاتې یادگار کړو

به بنایسته پاتې یادگار کړو

د معارف مور شاگردان یوو

د معارف مور شاگردان یوو

(تکرار)

مونږه غواړو کتابونه

کتابچې او قلمونه

تباشیر او تختې غواړو

هم معارف نه خدمتونه

هم معارف نه خدمتونه

مور د علم پتنگان یوو

مونږ د علم پتنگان یوو

(تکرار)

افغانستانه

ادريس دليل

زموږ زړه او زموږ ځان افغانستانه
غواړو خدای نه دې ودان افغانستانه

ستا خیرخوا او ستا غمخوار دې تل ژوندی وي
شه تباه دې دښمنان افغانستانه

شه گلزار دې دغه دښتې او دا غرونه
پرې راټول شه شنه طوطیان افغانستانه

د جنگونو ټغر ټول دې شه له خاورې
شه دې سوله کې گذران افغانستانه

دا زمونږه د تن غوښتې د تن وینه
درنه څار درنه قربان افغانستانه

زه ادريس دليل دې بنیاد او اباد غواړم
دا مې زړه کې دی ارمان افغانستانه

دا معلم زموږ همکار دی
هم استاد دی هم مو پلار دی
سمه لاره ښایي موږ ته
بس زمونږه خدمتگار دی
بس زمونږه خدمتگار دی

موږ د دغه بڼې گلان یوو
موږ د دغه بڼې گلان یوو
(تکرار)

ښه روښان نوم د مکتب دی
ځای د علم او ادب دی
د حضرت خبوه وال شعر کې
پروت پوره مطلب دی
پروت پوره مطلب دی

ټول پوه شوي په ښه شان یوو
ټول پوه شوي په ښه شان یوو
(تکرار)

د پوهنې ډيوه

ادريس دليل

څومره بنايسته ده د پوهنې ډيوه
جلوه، جلوه ده د پوهنې ډيوه

لرې کوي توري تيارې د جهل
داسې وسله ده د پوهنې ډيوه

اخلي ترې گټه پتنگان د علم
بنکلي ډيوه ده د پوهنې ډيوه

تل يې روښان دي سباوون د ژوندون
چې چا سره ده د پوهنې ډيوه

منم چې ټولې بدمرغي دي هلته
چرته چې مړه ده د پوهنې ډيوه

ترانه

امر الله اميد

مونږه سوله غواړو مونږ د سولې په ارمان يوو
مونږ مسلمانان يوو

مونږه ورور ولي غواړو

بنکلي ازادي غواړو

دا وطن مو خپل دی مونږ د دې وطن بچيان يوو
مونږ مسلمانان يوو

وران وطن ودان به کړو

جوړ افغانستان به کړو

چا چې ظلم وکړو، مونږ د دې خلکو باغيان يوو
مونږ مسلمانان يوو

وطنه

همایون محصور

جوړ له بـکـلا جنت نشان وطنه
زړه د اسـیـا افغانسـتان وطنه

ډک له لعلونو خزانو هېواده
په تاکی شته در او مرجان وطنه

تاکی خاپوړې غزنوي کرې دي
د احمد شاه او میرویس خان وطنه

خدای خو دې نه کرې چې تا وران وگورم
غوږم له ربه دې ودان وطنه

تاسره زړه نه محبت ساتمه
دا زه محصور جانان، جانان وطنه

دا مو د نیکو وطن

دا مو د پښتو وطن

دا زمونږه شمع مونږ یې واړه پتنگان یوو
مونږ مسلمانان یوو

شکر زمونږ خپل وطن

دی لکه د گل وطن

وايي امرالله امید خدمت ته یې عیان یوو
مونږ مسلمانان یوو

زما افغان وطنه

خاروان

ستا په سپېڅلي محبت باندي به زه شمه قربان وطنه

زما افغان وطنه

يو موتي خاوره به دي ورنه كړمه ، زه په ټول جهان وطنه

زما افغان وطنه

پېغلي له زړه درته دعا كړي

خوانان زاړه درته دعا كړي

ټول پښتانه درته دعا كړي

د مقام ستوري دي اوچت شه تر اسمان وطنه

زما افغان وطنه

تا شا زلمي بچي روزلي

ښه ننگيالي بچي روزلي

تا افغاني بچي روزلي

لكه د مور په شان په هرچا باندي گران وطنه

زما افغان وطنه

هر ولايت يې لاله زار دي

زمونږ لپاره افتخار دي

گران په خاروان هر وطندار دي

په تا وياړپرو ته زمونږ لوړ يې نښان وطنه

اي د افغان وطنه

افغانستان

خاروان

مينه د وطن لرو ، بنايسته افغانستان دي

تل به پرې نازېږم دا وطن راباندي گران دي

كازي يې لالونه دي

خه بنايسته يې غرونه دي

دا د اولياوو كور

ښكلي يې زيارتونه دي

مسته يې هوا ده ، دا وطن جنت نشان زمونږ

تل به پرې نازېږم دا وطن راباندي گران دي

دا غیرتي خاوره ده
بنکلي ایمانداره ده
مونږه یې روزلي یوو
دا زمونږ مور پلاره ده
مونږ به افتخار کوو گد کور د افغان دی
تل به پرې نازېږم دا وطن راباندې گران دی

مینه د هېواد لرو
مست بیرغ رپاند لرو
گوره د اسیا زړه کې
دا وطن ازاد لرو

مونږ ملي وحدت غواړو بېلوالی کې تاوان دی
تل به پرې نازېږم دا وطن گران دی

د معارف ترانه

سلطان محمود سالمزی

کامراني مو اتلانو مبارک شه
د معارف د بن گلانو مبارک شه

دلته سپین وي او که تور وي زمونږ ورور دی
دا وطن زمونږ د ټولو شریک کور دی
زورېدلو بلبلانو مبارک شه
د معارف د بن گلانو مبارک شه

بنايسته افغانستانه

حميد هجران

بنايسته افغانستانه ، بنايسته افغانستانه
مثال دې نشته درست جهان کې گلستانه
بنايسته افغانستانه

ونې او بوتې دې کېميا دي
رېنتيا د هر مرض دوا دي
ولاړ ځوانان دې په وفا دي
له مور او پلار څخه په مور يې ډېره گرانه
بنايسته افغانستانه

لبرې ډېر لوړ او اوچت غرونه
تا کې روان دي پاک سيندونه
خاوره دې هم لري لالونه
دا وچې دېستې دې هم ډکې له مرجانه
بنايسته افغانستانه

راځئ وکړو اتحاد سره يو لاس شو
د يوه بدن اعضاء يوو چې يو لاس شو
تمنا مو ده ځوانانو مبارک شه
د معارف د بڼ گلانو مبارک شه

دا کنډر کنډر هېواد ابادي غواړي
د پرديو له پنځو ازادي غواړي
د پامير د سر بازانو مبارک شه
د معارف د بڼ گلانو مبارک شه

رېنکاره تورو تيارو کې لکه لمر شئ
د غفلت پردو کړيو نه بهر شئ
سالمزی وايي باتورانو مبارک شه
د معارف د بڼ گلانو مبارک شه

ملي ترانه

شعیب جان

د سر په وینو به دې ساتو په مېرانه

قربان افغانستانه

د پاریس ښار لوگی لوگی شه هم له تانه

قربان افغانستانه

ښایسته کابل ښایسته مزار دی

جلال اباد گل و گلزار دی

ښکلې درې او منظرې لری لښمانه

قربان افغانستانه

هر یو بچی دې قهرمان دی

هر یو بچی دې میرویس خان دی

بیرغ دې جیگ دی په هرځای کې تر اسمانه

قربان افغانستانه

دغه پکتیا دې شملور دی

دا کندهار مې د زړه سر دی

جوړه به لار شو بیا پغمان ته شعیب جانه

قربان افغانستانه

ټول دښمنان کړي درنه وېره

چې دلته راشي لار کړي هېره

لری رښتیا نه حیا ډېره

د ننگ شمله شه دې اوچت په هر میدان

ښایسته افغانستانه

غرځي همېش درکې غازیان

د دین د شمې پتنگان

ساتي به ښه دغه ځوانان

زموږ ما او سر درنه قربان دی خراسانه

ښایسته افغانستانه

وطنه ته زمونږه مور بی

د یو بندي د سترگو تور بی

د هر افغان د زړه ټکور بی

داسې شعر لیکه همېشه حمید هجرانه

ښایسته افغانستانه

ای زما وطنه!

غني خان

ای زما وطنه! د لالونو خزانې زما
ستا هره دره کې دي د تورو نښانې زما

سترگې مې لومې شه ستا د خاورو د کورونو نه
عقل مې ایرې شه ستا دپاره د فکرونو نه
څار شمه، قربان شم ستا د غرونو د سیندونو نه

ستا هره دره کې دي د تورو نښانې زما
ای زما وطنه! د لالونو خزانې زما

زه یم ستا د خاورو ته زما د مینې جوړ یې
ته مې د غیرت او د پښتو رنگینې جوړ یې
ته مې د نیکه او د بابا د وینې جوړ یې

ستا زړه کې پرتې دي ټولې تلې زمانې زما
ای زما وطنه! د لالونو خزانې زما

د معارف ترانه

امین دوست

معارف زمونږ عزت - معارف مو شرافت
معارف دی رهنما - زمونږه دی پېشوا

معارف زمونږ نشان - زینت د هر انسان
معارف دی ډېر زیبا - زمونږه دي پېشوا

معارف رڼا رڼا - بڼایست دی د دنیا
د روح مو دی غذا - زمونږه دی پېشوا

معارف زمونږه تن - بڼایسته مو پرې گلشن
بڼایست د هرې خوا - زمونږه دی پېشوا

معارف کوي خدمت - د ټول وطن زینت
په ټول جهان بالا - زمونږه دی پېشوا

معارف لري مقام - په ټولو احترام
د امین دوست ده دا وینا - زمونږه دي پېشوا

ستا عزت چې نه وي ، زه به نوم او عزت څه كړمه
ته چې خواروزار يې زه به خوب او راحت څه كړمه
ستا سر چې وي ټيټ نو زه به شان او شوكت څه كړمه

مسته به دې خاوره كړم په وينې مستانې زما
ای زما وطنه! د لالونو خزانې زما

يا به دې زه سيال كړمه وطنه د جهان
يا به ستا په پښو كې تورې خاورې كړمه خان
زه به درې وړې شم خوتا به كړم ودان

نر يمه ، پښتون يم ، تا ته يادې افسانې زما
ای زما وطنه! د لالونو خزانې زما

د بچو ترانه

غني خان

خوږ دی ما ته ملک زما - خوږ تر گل جهان
زه به ځم په جنگ د قام - زه چې شمه ځوان

وينه ده توده زما رنگونو كې د ننگ
سر كه مې قام غواړي زه به يې نه كړمه په څنگ
زور دې ما ليدلی هم د توپ هم د تفنگ
زور مې د غيرت دی د همه زورونو خان
زه به ځم په جنگ د قام - زه چې شمه ځوان

سر څه د سپي سر وي چې فدا نه شي په قام
نر څه بنځونی وي چې شيدا نه شي په قام
نوم ناموس يې څه وي چې يې نوم وي د غلام
دا نوم به بدل كړم يا به كړم بدل جهان
زه به ځم په جنگ د قام - زه چې شمه ځوان

زه پښتون بابا د خپلو وینو پيدا کړي
 زه پښتنې مور په غيرتي پيو لوی کړي
 مور په پلار نيکه دي د مردی کارونه کړي
 زه به غلام نه شم که غلام شي ټول جهان
 زه به ځم په جنگ د قام - زه چې شمه ځوان

زه به په وجود یمه کوتلی وزیر اس
 کوم به د کاروان خبرداری لکه جرس
 یم به د ظالم سترگو کې تل د سترگو خس
 زه به لکه باز یم د نرتوب مرد میدان
 زه به ځم په جنگ د قام - زه چې شمه ځوان

زه به لوی زرگی لکه شېرشاه د بنگالی لرم
 مې به ابدالی لرم همت به روهیلی لرم
 سر به ښکته نه کړم که زرگونه کشالی لرم
 ربه ښکته مه کړې چاته سر، ته د افغان
 زه به ځم په جنگ د قام - زه چې شمه ځوان

ترانه

محمد گلاب توحید یار

له هرې خوا د سرو وحشیانو پرې غورځنگ دی
 یا الله په گران هېواد مې جنگ دی

جوړه وطن کې مې غوغا ده
 هر ځای کې شور ویر واوبلا ده
 هر مسلمان ورور مې په سرو وینو کې رنگ دی
 یا الله په گران هېواد مې جنگ دی

ربه ځورېږو افغانان
 ټول بې گناه شو شهیدان
 گلابي رنگ د هر یو ښکلي مې بدرنگ دی
 یا الله په گران هېواد مې جنگ دی

شهيد جانان راته يادېږي

زرگي مې ډېر پسي خوږېږي

هغه چې وريست په سرو لمبو له پتنګ دى

يا الله په گران هېواد مې جنګ دى

په مونږ تېرېږي دا وختونه

ټول يو پر بل پسي غمونه

د توحيد يار زرگي خپه پرېشانه تنګ دى

يا الله په گران هېواد مې جنګ دى

د غاټولو فصل

فضل الدين سراجي

بنکلی دى وطن زما ، بنکلي يې هوا ده

زه يې مجنون يمه دا مې ليلا ده

زه يې مجنون يمه دا مې ليلا ده

هره دره زر لري ، هم بنکلی منظر لري

پټ په سپينو واورو تل ، تور غر او سپين غر لري

سمه يې باغونه دي غرونه يې نېتر لري

جوړه د بلبلو پرې شور او نوا ده

زه يې مجنون يمه دا مې ليلا ده

زه د وینو گل يمه تورو کنيې ټوکېږمه

ستوری يم ځلېږمه پرڅه يم ورېږمه

شارو کنيې اوسېږمه خیر دى که سوځېږمه

فصل د غاټول يمه کور مې سحرا ده

زه يې مجنون يمه دا مې ليلا ده

افغانستان وايي

پوهنوال محمد ابراهيم همکار

پخپله مې اباد کړې پرې مه نه ږدئ تر پردو
راځئ گرانو بچو، راځئ گرانو بچو

زه ستاسې شريک کور يم
خواري وکړئ سمسور يم
له جنگه ستړی نور يم

د مينې لاس مو ورکړئ ای تاجکو پښتنو
راځئ گرانو بچو، راځئ گرانو بچو

مکتب په لور روان شئ
د علم پتنگان شئ
کامياب په هر ميدان شئ

پخپله هرڅه جوړ کړئ احتياج مه کړئ د غيرو
راځئ گرانو بچو، راځئ گرانو بچو

سر به ترېنه زار کړمه، زړه نه دا اقرار کړمه
وينه به مې ورکړمه، دا به لاله زار کړمه
لوړ به د ميوند ځلی، هم بالا حصار کړمه

ما د قرباني وعده کړې لا پخوا ده
زه يې مجنون يمه دا مې ليلا ده

سراجي ټپونه تل ښه شي د مرهم سره
ته له نورو پاته يې مخکې شه قلم سره
هر خوا گړنگونه دي خيال کوه قدم سره

دلته مخکې تلای نشې گوره بې استاده
زه يې مجنون يمه دا مې ليلا ده

د مشر بڼه عزت کړئ

په کشر شفقت کړئ

تل خوي د شرافت کړئ

هر وخت احترام کړئ د وږو او د زړو

راځنۍ گرانو بچو، راځنۍ گرانو بچو

را لوی مو گران استاد کړي

په مینه یې اولاد کړي

قوي لکه پولاد کړي

همکار وایي څارېږئ د استاد له قدمو

راځنۍ گرانو بچو، راځنۍ گرانو بچو

ترانه

غیرت اباسین

وطنه زما تنه، زما روح زما بدنه

د پلار نیکه په څېر به دې ساتمه له دښمنه

وطنه زما تنه، وطنه زما تنه

زما پلرنۍ خاورې ته زما د سترگو تور یې

غیرت یم زېږولی، سر به جار کړم درنه مورې

وطنه زما کور یې، وطنه زما مور یې

له سرو زرو نه زیاته ده که تیره ستا د غرو یې

قربان دې شم وطنه درنه جار دې زما سر یې

که زه د ستا بچي یم سر او مال به له تا جار کړم

دا به دې د سیالو هېوادونو په قطار کړم

خدمت ته دې ولاړ یم هم په سر او هم په مال

رسوم به دې په علمو په تخنیک او په کمال

گلبن به درنه جرړم کم د گلونو گلبدنه

د پلار نیکه په څېر به دې ساتمه له دښمنه

وطنه زما تنه، وطنه زما تنه

چې مست کړمه تاریخ دې کارنامې به زما گورې
 غیرت یم زېږولی سر به جار کړم درنه مورې
 وطنه زما کور یې، وطنه زما مور یې
 اوبه، خاوره، هوا دې جوړه شوې له غیرته
 سر مشق د ازادۍ یې ته، سمبول د حریته
 زما ډول و سینگار یې زما نوم زما عزته
 ناموس زما د پلار یې زما کور د شرافته
 ته کور د لوی افغان یې هېوادونو کې اوچته
 ای لوی افغانستان د دنیا په مخ جنته
 زمونږ غرونه سیندونه شني درې او شین چمنه
 د پلار نیکه په خېر به دې ساتمه له دېسمنه
 وطنه زما تنه، وطنه زما تنه

امونه (اباسین) پورې د شنو زمريانو کور یې
 غیرت یم زېږولی سر به جار کړم درنه مور یې
 وطنه زما کور یې، وطنه زما مور یې

تکرار

ترانه

بیوستون محبت

ته د بانگو باتورانو وطن
 ته د سپڅلو شهیدانو وطن
 له تا قربان شم قدردان وطنه
 زما بنایسته افغانستان وطنه

ته د غیرت او د پښتو وطن یې
 د ننگیالیو او مېړنو وطن یې
 سر مې دی خار دا ستا له نومه زما
 په تا به ویاړم هر زمان وطنه
 زما بنایسته افغانستان وطنه

د شمله رو افغانانو کور یې
 د ابدالي او غوریانو کور یې
 د میوندی تاریخ به بیا ژوندی کړې
 د ایوب خان غوندي غازیانو کور یې

ای زما روح زما ایمان وطنه
 زما بنایسته افغانستان وطنه

ته د خوشحال او باچا خان مېنه يې
ته د شېرشا او اکبر خان مېنه يې
ته د تاريخ ځلانده ستوري لري
ته د امان او ميرويس خان مېنه يې

لوړ دی دا ستا نوم او نشان وطنه
زما بڼايسته افغانستان وطنه

ډېر دي درانه دغه قومونه دا ستا
ډېر دي باننگه ولسونه دا ستا
ويارم په تا دره نوري محبت
ځکه کومه صفتونه دا ستا

ماته يې گران له خپله ځان وطنه
زما بڼايسته افغانستان وطنه

ترانه

زاهد افغان

د غيرو غمازانو پاکوم به دې وطنه
جنت په شاني بڼکلی جوړوم به دې وطنه

د سولې امن کور يې
زما د زړه ټکور يې

بيرغ په ټول جهان کې رپوم به دې وطنه
جنت په شاني بڼکلی جوړوم به دې وطنه

د شر او له فساد
ساتم به دې هېواده

غليم په نن سبا کې خغوم به دې وطنه
جنت په شاني بڼکلی جوړوم به دې وطنه

وطنه ته جانان يې
په ما له ځانه گران يې

خدمت په سر او مال سره کوم به دې جانانه
جنت په شاني بڼکلی جوړوم به دې وطنه

ښوونکيه!

سيد حبيب الله شريف يار

سلام گرانه ښوونیکه ستا عظمت ته مې سلام
ډېر وړ يې د ستايلو ستا صفت ته مې سلام

د ژوند له خوږو لري زحمتو سره عادت يې
اخلاص باندې تل پاتې ستا عادت ته مې سلام
طوطيانو د وطن ته د خبرو چل ورزده کړې
الله دې اجر درکړي ستا زحمت ته مې سلام

تا خپل غمونه پرېښي تل د بل په غم کې ژاړې
ته يې پوره انسان ستا انسانيت ته مې سلام
نړۍ چې ده ودانه ټوله ستا له برکته
اغاز يې تر انجامه ستا نهضت ته مې سلام

وارث د پاک نبي يې په سپيڅلې لار روان يې
روښانه مستقبل يې ستا شوکت ته مې سلام

چې جوړ دې کړم گلزار

هر خوا به شي بهار

په سرو گلونو بيا سينگاروم به دې وطنه

جنت په شانې ښکلې جوړوم به دې وطنه

قربان شم ستا د غرو نه

د ښکلو سردرو نه

ستا خاورې او ډبرې ښکوم به دې وطنه

جنت په شانې ښکلې جوړوم به دې وطنه

زاهد افغان شعرو کې

ستا يم دې ترانو کې

د لمر غونډې دنيا کې څلوم به دې وطنه

جنت په شانې ښکلې جوړوم به دې وطنه

تل بوټو د دې باغ ته تا د زړه وينې وركړي
چې جوړ بڼكلې گلشن شي ستا فطرت ته مې سلام

دا ته چې پرې روان يې دغه لار د رحمتونو
ته وړ د ډېر عزت يې ستا عزت ته مې سلام
تله اوري ملغلرې د لالونو خزانه يې
منلي يې بساغليه ستا شخصيت ته مې سلام

سر لوړي بريالۍ دې وې زما گرانه بڼوونكيه
تل وايي شريف يار چې ستا قوت ته مې سلام

افغانستان وطنه

غ - فاروقي

دا مې ارمان دی، چې دې ووينم ودان وطنه
چې نور جنگ نوي شي د سولې قهرمان وطنه
افغانستان وطنه

زما دې خوښه ابادي ده تر خپل خان وطنه
چې نور بڼكار شي ستا د جگو غرو بازان وطنه
افغانستان وطنه

ستا سوکالي مې د کلو کلو ارمان وطنه
چې دې خدمت لره چمتو شي افغانان وطنه
افغانستان وطنه

چې په محراب ممبر دې بڼکلی وي نښان وطنه
ستا پر بيرغ دي نمايان وي دا نښان وطنه
افغانستان وطنه

د وياړه ډك تاريخ اوچت ستا تر اسمان وطنه
يو ځلې بيا شي په ځلانده لمر روښان وطنه
افغانستان وطنه

پوهه رنا ده په رڼا كې شې درمان وطنه
له تاريخيو وژغورل شې پر مور گران وطنه
افغانستان وطنه

داسې دې غواړم چې نامدار شې پر جهان وطنه
چې ته اول يې نور په تا پسې روان وطنه
افغانستان وطنه

په سر لوړۍ دې خوشالېږو د افغان وطنه
سر لوړۍ اوسې لکه وې چې هر زمان وطنه
افغانستان وطنه

داسې بهار اوسې چې نه دي وي خزان وطنه
چې شي فاروق د سوله ايز ژوند ترجمان وطنه
افغانستان وطنه

د معارف ترانه

ارماني

م—ونږ د علم پتنگان يو
د رڼا په لور روان يو
شكر ټول مسلمانان يو

دی شعار زمونږ معارف، دی کردار زمونږ معارف
هر يو گوت د تاريخکو ته - دی انوار زمونږ معارف

جهالت سره جهاد کړو
د ظلمت سره جهاد کړو
مونږ د مينې قاصدان يو
له نفرت سره جهاد کړو

دی شعار زمونږ معارف، دی کردار زمونږ معارف
هر يو گوت د تاريخکوته - دی انوار زمونږ معارف

علم پوهه مو سينگار دی
نن زمونږ راغلی وار دی
بيا د هسک په لورې يون کړو
گړندی زمونږ رفتار دی

دی شعار زمونږ معارف، دی کردار زمونږ معارف
هر يو گوت د تاريخکو ته - دي انوار زمونږ معارف

په پښتون گران وطنه!

ارواښاد ملنگ جان

مونيږه د څېرمې نه داستا يو خادمان وطنه
په پښتون گران وطنه

وطنه تاته مونيږ په صدق اطمینان درکوو
تېخ د دښمن ته مخامخ غوښي د ځان درکوو
ستا په خدمت کې پښتانه دي فدايان وطنه
په پښتون گران وطنه

وطنه ته زموږ ډيوه مونيږ پتنگان يو دا ستا
چپ او چاپېر درکې پراڼه جرا او قربان يو دا ستا
په هر ميدان به درله درکړو امتحان وطنه
په پښتون گران وطنه

ستړي شوي يو له جنگه
نور له دې ظالم فرهنگه
مونيږ قلم په لاس کې واخيست
توبه گار يو له تفنگه

دی شعار زمونږ معارف، دی کردار زمونږ معارف
هر يو گوټ د تاريخو ته - دي انوار زمونږ معارف

د وحدت ترانې وايو
د احوت ترانې وايو
تور او سپين په مونيږ کې نشته
د الفت ترانې وايو

دی شعار زمونږ معارف، دی کردار زمونږ معارف
يو گوټ د تاريخو ته - دي انوار زمونږ معارف

جورونې د وطن ته
پرمختلني د وطن ته
هر پرهر ته (ارماني) نن
درملني د وطن ته

دی شعار زمونږ معارف، دی کردار زمونږ معارف
هر يو گوټ د تاريخو ته - دي انوار زمونږ معارف

وطنه ته زمور ليلا مونږه مجنون يو دا ستا
صادق په عشق او په خدمت په هر مضمون يو دا ستا
زمور محبوب پر مونږه گران نور چشمان وطنه
په پښتون گران وطنه

وطنه ستا هرې درې نه پښتون زر جوړوي
زمونږ غمخوار ناست په کابل تاته زېور جوړوي
اوسه خوشال ستا ننگيالي يو فرزندان وطنه
په پښتون گران وطنه

وطنه ستا په خدمت خاورې به شم زه ملنگ جان
دا به مې بخت وي، چې په لار کې د وطن شم قربان
چې درته نه شم خجالت په گورستان وطنه
په پښتون گران وطنه

ارياڼا افغانستان

نصيب الله خوش نصيب

له تانه خار شمه زه په هزار وار شمه زه
ته مې ليلا يې زه مجنون په تا نازېر مه
له تا خارېر مه
ای اريانا افغانستانه

ستا بنايستونو نه خار
اوبو سيندونو نه خار
ولا بلا بنکلی يې
ستا له دې غرونو نه خار

سر مې په لاس کې دی، له تا زه قربانېر مه
له تا خارېر مه
ای اريانا افغانستانه

ملي ترانه

ارواښاد ملنگ جان

دا زمونږ زبیا وطن
دا زمونږ لیلیا وطن
دا وطن مو خان دی
دا افغانستان دی
دا د مینې کور زمونږ
دا د پلرو گور زمونږ
نه ورکوو چا لره
دا د سترگو تور زمونږ
نه دی د بل چا وطن
دا دی د شېرشاه وطن
کور د خوشحال خان دی
دا افغانستان دی
دا وطن دی خان زمونږ
دا وطن ایمان زمونږ
وایي په خاپوړو کې
داسې ماشومان زمونږ
دا مو د بابا وطن
دا مو د دادا وطن
په مونږ باندې ډېر گران دی
دا افغانستان دی

گلالي زلمي لري ته
بس مېرني لري ته
تيته شمله دي مه شه
هر ځای زمري لري ته

دښمن دي شته، گورم پدې څومره خورپرمه
له تا خارپرمه
ای اریانا افغانستانه

له تانه څار شمه زه په هزار وار شمه زه
ته مې لیلیا یې زه مجنون په تا نازپرمه
له تا خارپرمه
ای اریانا افغانستانه

خار يې له سيندونو شم
 خار يې له ډاگونو شم
 خار يې د خوړونو شم
 خار يې له دې غرونو شم
 دا زموږ اشنا وطن
 درد له مو شفا وطن
 زړگی مې پرې روښان دی
 دا افغانستان دی

دا وطن زيارت زموږ
 دا وطن نعمت زموږ
 دا وطن په دې دنيا
 دی لکه جنت زموږ
 دا وطن صفا وطن
 زړه د ايشيا وطن

ژوندون د ملنگ جان دی
 دا افغانستان دی

افغان ملي ترانه

عبدالباري جهاني

دا وطن افغانستان دی
 دا عزت د هر افغان دی

کور د سولې کور د تورې
 هر بچی يې قهرمان دی
 دا وطن د ټولو کور دی
 د بلوڅو د ازبکو
 د پښتون او هزاره و
 د ترکمنو د تاجکو
 ورسره عرب، گوجر دي
 پاميريان، نورستانيان
 براهوي دي، قزلباش دي
 هم ایماق، هم پشه یان
 دا هېواد به تل څلېرې
 لکه لمر پر شنه آسمان
 په سینه کې د آسیا به
 لکه زړه وي جاوېدان

نوم د حق مو دی رهبر
 وایو الله اکبر، وایو الله اکبر